

મારું બોલ્યું ગોખી

મારું બોલ્યું ગોખી, લાવ્યાં તે ભાસે કાગા;
મારાં શબ્દો સમજી, વર્તે તે થાશે 'દાદા'.---મારું...

મારી પાસે આવો, મેલીને બુદ્ધિ-કાંટા;
વાપરશો ચતુરાઈ, તો ઊતરી જાશે ફાંકા.

પ્હેલાં કહી દઉં જોખમ, ઉથાપશો ના આજ્ઞા;
દાખવશો અવિનય, તો કોપે છે દેવાત્મા.

શુદ્ધાત્માના શિલ્પક, આવ્યા લૈ તેજલ ટાંકણાં;
'દાદા'-કૃપા અવિરત, કંડારે મંદિર આપણાં.

પથ્થર ગાંઠો છેદી, મૂર્તિમાં પ્રાણ-પ્રતિષ્ઠતા;
અણદીઠ કરુણા-મોક્ષક, આશિષે મૌન-પ્રવીણતા.---મારું...

'અકમ' જ્ઞાનાકારે, હળવાફૂલ થઈ ગ્યાં આપણે;
આત્મ-અનાત્મ ભેદે, સંસાર નિકાલી આપણે.

મન-વચ-કાયા ટેવો, ઉપરાણાં લેતાં ચોંટશે;
જાણી-જોવું, ઉપલક, હિસાબે ચોખ્ખાં છૂટશે.

કચરા-પૂંજ વાળી, ફેંકી દેવાં પરસાળમાં;
ચોખ્ખાં ઘરમાં શાંતિ, સ્વાનંદી અમૃત-થાળમાં.

હું શુદ્ધાત્મા સ્વાયત્ત, 'વિનાશી' 'મારું' કેં નહીં;
ત્રિકાળી અવિનાશી, સમજણ વર્તે આ મોક્ષ અહીં.---મારું...

